

ప్రశంసలు

అ.చందు

సరిగ్గా నా ముందు వది కళ్ళు వగలిపోయింది గ్లాసు. వగలిసిన గాజుపెంకులనాజుకు దనం, ఆ పాలిన తీరుమానే, ఆ గ్లాసు చాలా అంద మైందిగా వుండి వుండాలనిపించక మానదు. అది కిందవది వగలిసట్టుగా కాక నా గుండెల మీదవది వగలిసట్టునిపించింది, యింకా చెప్పాలంటే వలింది గ్లాసుకాదు నా గుండె.

అలావగలదానికి కారణాలు వెతుక్కుంటూ పోతే.... ఆ.... సరిగ్గా జ్ఞాపకం రావడంలేదు... బహుశ, నా స్నేహితుడు వేణు, వాడి చురుకైన, తొందరపడి తీసుకున్న నిర్ణయం కావచ్చు. ఇక్కడ నిర్ణయం అంటే మరోటి గుండెల్లో గుచ్చుకుంటుంది

ఆ గదిముందు దట్టంగా విస్తరించిన జాజి మల్లెపందిరి వగటిపూట ఎంత చల్లటినీడ! అచ్చం సరళ కళ్ళల్లాగా- రాత్రయితే మట్టుకు, ఎంత కమ్మని సువాసన! బాగా వన్నెందు గంటల రాత్రిలో పేమంతకుమార్ సంగీతంలాగా, సరళ పెద్దకళ్ళని విప్పి రెప్పల్ని చెవచెవ లాడించినప్పటి భావనందేకాల్లాగా!.. నీళ్ళపంపు చెడిపోయినప్పుడు శావి గిలకచప్పుడు అప్పట్లోనే కాదు యిప్పటికీ నా మనసు పొరల్లో రవి శంకర్ సితారలాగా....

అవునూ....? ఈరోజు, ఈక్షణం, యిలా కమ్మగా కళ్లు మూసుకోదానికి, ఆ బాధలో సుఖాన్ని బొట్టు బొట్టుగా పిండుకు తాగడానికి ఎంత వెట్టి పుట్టుండాలి. అందరికీ సాధ్యమయ్యేదేనా ఈ యోగం?

వేణు భక్తని ఎ. కోర్సుతోనే నాకంటే సీనియర్ కాదు, అనుభవంలో, మాటల్లో, ఇన్స్పిరేషన్ లో- బహుశేమిటి? యీ క్షణం నేననుకున్న ప్రతి ఆలోచనా, మాటా చిరు నవ్వుతో తాపీగా అవలోకించి నింపాదిగా చెప్పగలడు- వెరినైస్ వైశ్రేషిస్తున్నా.

నేను చిన్నప్పటి నుంచీ పారసైట్ ని ప్రతి విషయంలోనూ. ప్రైడరాజాద్ లో నన్ను దిక్కులు మాడ నియకుండా అప్రంటిష్ దగ్గర్నుంచి సి.ఎ సునారాయానంగా ముగించిన ఆ రోజులు.... కలకత్తా రాంపూర్ డబుల్ చీటా పాస్ అంటే ఏమిటి? పానీపూరి, ప్లాజాలో మార్షింగ్ పోటు-ఆల్పాలో చికెన్ బిరియానీ,

టాంక్ బండ్ మీద సాయంకాలాల విహారాలు. గింపింద్ర భారతి రస తరంగిణుల మధ్య స్నానాలు. ఎన్నెన్ని ఎన్నెన్ని! ఇ రాజ్ కులత్లో ఆధారాయ్-ఎంత సుఖం.

ప్రపంచం మనుషులు, మనుషులూ అన్నీ కలిపి ఓ పెద్ద పజిల్. చాలా మందిని చూస్తూ వుంటాము. రాత్రిళ్ళు అరుగుల మీద కూర్చుని నింపాదిగా చుట్టలు వెలిగింపొ, భోజనం చేసి క్రేసు ప్లూస్ ఆ అన్నీ నూనే యింత వాళ్ళు మయ్యాం. మీరేం చూశారరా అని అంటే ఆ అన్నీమాడ్డం అంటే ఏమిటో అప్పుడు అక్కడే వుండి వాళ్ళ మాటలు వింటున్న వాళ్ళకి ఏమాత్రం భోధపడదు. అన్నీ చూసాం అని చెప్పే వ్యక్తి చూసింది, అక్కడే ఉన్న అదే వయసు గల ఆసామి చూసిందీ ఎప్పటికీ ఒక్కటి మాత్రం కాదు. నీలో పుట్టిన ప్రశ్నకి ఏవే సమాధానం వెతుక్కోవాలి. అంతేగాని వది వాడి సమాధానం ఎప్పటికీ నీకు ఆన్సర్ కాదు-నాకూ, వేణుకూ యిలాంటి సంబంధమే ఉండేది అప్పట్లో.

తనే నాకు అద్దెగది చూపించి "నీగది చాలా కాగుంటుంది" అంటాడు, అది నా గొప్పతనం కాగవుతుంది. యిదేమాట అతనితో అంటే సర్వంగా నాకేసిమాస్తూ బిగ్గరగా నవ్వుతాడు. క్షణంలో ఎవడికయినా చలుక్కున విశాఖ ప్ట్టణం జ్ఞాపకం రాగలదు.

టాస్ గెలిచి ఆటలో ఓడిపోవడం జరిగితే మనభవం C. A. ఫస్టియర్ లో ఓసారి పింగ్ కెక్టంరా అంటూ నన్ను లాక్కు తోయాడు. ఒకటిన్నర మైలు తిరిగి తిరిగి ఎగ్జిజివ్ గ్రౌండ్ చేరుకున్నాం- చెయ్యిపట్టి బర్రా యీ సుక్రంట్టూ పోయి ఒక మ్యూజిక్ డింటర్ వద్ద ఆగాడు. లోవలకెళ్ళాము. "మైజిక్ కహ్ని రిల్ ఫో బైటే సంకా కిసీకో డిమ్ ఫో బైటే" ముఖేష్ గంతు తెరలు తెరలుగా ఆ ప్రదేశాన్ని కమ్మకుంటూంది. డి.పాద్ సంగీత సముద్రంలో మునిగిపోతూ ఉండు పెద్ద నక్షత్రాలాంటి కళ్ళని చూసాను. ఆ కళ్లు ఎంత గొప్పగా వున్నాయంటే సృష్టి చేసే అద్భుతాలలో కళ్ళనిర్మాణానికి జోహారు అప్పస్తూ వందేళ్ల జీవితాన్ని నిర్వికారంగా

చాలించుకోవచ్చు ననిపించింది. ఏ నిశ్శబ్ద ప్రపంచాల మధ్య ఏమిటి నీకళ్ళు మాట్లాడుతున్నాయి? ఎన్ని పూర్వజ్ఞుల సృష్టకుల జాడలు ఈ క్షణంలో నీ కనురెప్పల నీలి నీడలు తిలక్ యిలాంటి కళ్ళని చూసే రాసేదే మో నన్న అనుమానం కూడా గలిగింది. అప్పుడే మొదటిసారిగా స్క్రీని చూసినట్లు ఫీలయ్యాన్నను నేను. వెంటనే ఓ నిస్సృహ ఆలోచింది. తిరిగి ఈజీవితంలో ఆ అమ్మాయిని చూడగలనా, కనీసం అటు వంటి కళ్ళుగల అమ్మాయి నయినా చూడగలనా అని. అఫ్ కోర్స్ అది సాధ్యం కాదని కూడా అప్పుడే నిర్ధారించు కున్నాను. సరిగ్గా అక్కడే నేను టాస్ గెలిచాను. నేను తరువాత అద్దెకు తీసుకున్న ఇంటిపై భాగంలోనే ఆ అమ్మాయి నివాసం. ఆమె పేరు "సంక".

ఉదయాన్నే లేచగానే గదిముందు రాత్రి విచ్చిరాలిపోయి మంచంలో తడసిన మల్లెపూలని చూస్తున్నా, ఆ మల్లెల సాందర్భంలోని మానసంగీతాన్ని ఆ స్వాధిస్తున్న నా చూపులు క్షణ కాలం ఆగిపోయాయి. ఘట్టుఘట్టని గజ్జల చప్పుడు కర్ణ పేయంగా వినిపించింది. ఆ చప్పుడు స్టాయిలోనే వెట్టు, దిగి ఆదిగినంత వేగాన్ని అలా కొనసాగిస్తూ నాగది ముందునుండి వెళ్ళిపోయిందా అమ్మాయి. మంచు మల్లెల పరిమళంతో సహా నా చూపుల కొనలు, సర్వేంద్రియ యింగితజ్ఞానం ఆమె సాదాల చినర్ల వెంటే వెళ్ళిపోయినట్లు వినిపించింది నాకు.

నన్ను ఎంతసేపటి నుండి గమనిస్తున్నాడో ఏమో! "ఏమిటి? అలా చూస్తున్నావు?" అన్నాడు వేణు.

నేను ఇంకా చిరు గజ్జెల మోతల అనుభూతిలోనే వుంటూ "ఈ రాలిపోయిన మల్లెపూలు యిప్పుడెందుకు పనికొస్తాయని దిగులుగా వుంది" అన్నాను.

సమాధానం నచ్చలేదు లాగుంది. "ఆ అమ్మాయి ఎవరనుకున్నావ్? మన ముంటున్న ఈ గది ఓనరుకూతురు తెలుసా?"

"అయితే భయపడాలా?" "చచ్చ అదేంకాదు. నీకన్నీ విషయాలూ ఇంప్రొడ్యూస్ చేయడం నాడ్యూటీకాదా. ఇంకో విషయం తెలుసా? మనం ఎవరికీ భయపడనక్కరలేదు. మన జీవితమే మనల్ని భయపెట్టే భయంకర యంత్రం."

జీవితకమీడ వేణు కామెంట్ ని గురించి ఆలోచిస్తూనే ఆ తరువాత ఉదయ సమయాల్ని గడిపాను. ప్రతి ఉదయం ఒక వింతగా, ప్రతి సాయంత్రం రోతగా చాలా రోజులు జొర్లి పోయాయి.

వున్నట్టుండే ఓ రోజు అదేదో సినీమాలో రాజ్ పూర్ లాగ ఆకార్డియన్ తో వూడిపాడు వేణు. అడుగుపెట్టగానే "నీయాంతో వాళం రోజులు అభిధిచేప్పడిగా ఉండాలని వచ్చానోయ్" అన్నాడు.

అవునూ....ఇదేమయినా ఫోనా డైల్ చేసి పిలిపించుకోవాలి."

"కరెక్ట్. ఈ విషయం చెప్పే ముందు మనం ఓ నంబర్ డయల్ చేస్తాం. అవతల బెల్ మోగుతుంది-అయినా ఎంతసేపటికీ రిసీవర్ ఎత్తక పోతే ఏమనుకోవాలి?"

"యిందులో అనుకోవాలి కేమంది, అయింట్లో ఎవ్వరూ లేకుండా వుండి వుండాలి. అలా కాని పక్షంలో అవతల వాళ్ళకి యివతలి మనిషిని గురించి పూర్తిగా తెలిసి వుండి కావాలనే రిసీవర్ ఎత్తకుండా వుండాలి."

"సరిగ్గా నేనూ నీలాగే అనుకున్నాను, కానీ అది నిజమైన ఫోను విషయంలో అయితే, అదే

ఆడ ఫోను విషయం అలాక్కాదు. సామాన్యంగా ఎంత మోగినా సరే రిసీవర్ తోలిక వెళ్ళదు. ఒక సేక తీయడం అంటూ జరిగితే ఇహా క్రెడిట్ మీద పెట్టే సమస్య వుండదు. అలాంటి నెంబరు కావాలనే ఆడ ఫోను కోరుకుంటుంది. అంచేత తనకు ఏ నెంబరు కావాలో ముందుగానే నిర్ణయించుకొని ఆ నెంబరు సుండి కాల్ వచ్చేలా జాగ్రత్తపడుతుంది, మరి మగ ఫోను బుద్ధావతారం అయితే తప్ప తను రింగ్ చెయ్యడం జరిగదు. అవును ఏంటి సంగతి? ఫోను అన్నాప్, హృదయం అన్నాప్, ఎవరా ఆడ ఫోను! నెంబరెంత? పోనీ ఏ ఎక్స్చేంజ్, కాస్త చెబుదూ?" దాదాపు నా మీద కొచ్చినంత పనిచేసాడు.

కళ్ళ మూసుకుని సావధానంగా వింటున్న నేను. "అలాంటి దేమీలేదు. మొన్న ఓ కథ మొదలు పెట్టాను కదా...."

"కథలు రాసుకో అభ్యంతరంలేదు-కానీ

సమాధానంగా "వారం తరువాత వున్న వెళ్తావన్నా వెళ్ళవివ్వను. అదిరేయి అకార్డియన్ ఎమిటి? కొంచసీ వాయిదా వా? ఎప్పుడు వేర్చుకున్నావు" అడిగాను.

అతను వాటి విర్మలంగా చూస్తూ "వును నిజమే, కొందరు కొందరి వాయిస్తారు. కాని నేను కొంచ మాని వాయిస్తాను. అం గానే అకార్డియన్ పరిగ్గా వర్తకం "టూటేజీ" వా వె ఖాలోనే మురుకొ ఏ ఏఖాయాస్తా రపీ పాట వాయిచడం మొదలుపెట్టాడు. పు ము దాల తరువాత తేమకున్నాను. పందేరా రేదు అద్భుతంగా వాయిచాడు. అదేపాట అ కరు వాత మరెప్పోపార్లు అతడు వాయి గా విన్నాను.

యధా ప్రకారంగా అరోజు వేణు : శీత సముద్రం లోంచి తలమువకలై గట్టుకు రేరు కునేసరికి అదే స్థితిలో గది గుమ్మం వ దు వారగా నిలబడి ఉన్న వరక ప్రకృత్యై ది. ఎంతసేపటి నుండి అక్కడ నిలబడి ఉందో కాని ఇద్దరం ఒకేసారి ఒకర్నొకరు చూసుకోవడ తో కంగారుగా చివాలని వెనక్కి తిరిగి చక కా మెట్టుక్కి వెళ్ళిపోయింది. వేణు మా కం తన్వయకర్ణతో ఇంకా రిస్స్ మీద కె ప్ప కదుపుతున్నాడు. వా మనసు క్రితం కుడా వ్న ఎలా శాశ్వతం చెసుకోవాలా అన్న ఆల వ నలో పడిపోయింది.

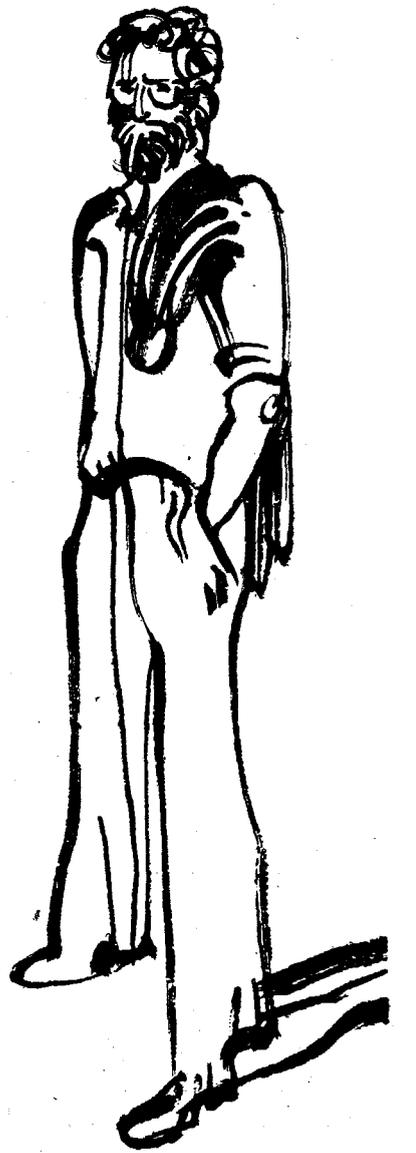
మరుసటి రోజు "బ్రదర్ నాకు నేర్చుకో వాల ను ఏ నేర్పించవా?"

"ఏం అంత ఇంట్రస్టుగా వుందా!"
"అఁ అవును, నేర్చుకొని ఒకరిని ల వాలి మరి"
"ఏంటి? అకార్డియన్ వాయిం కే నా?"

హృదయం అయితేనో!?"

"అబ్బా-యిప్పటికి దార్లొకొచ్చావు."

"మాడబ్బాయ్ హృదయం ఫోనంటున్నాప్, అలాగయితే ఇక్కడ రెండు తెగలొక్కాయి మరి. మగ-ఆడ, మగ ఫోను మోగించనకో ఏ మాత్రం ఆలస్యం తేకుండా రిసీవరు ఎత్తి మాట్లాడుతుంది. విషయం షరా మా వనాలే. ఇది తొంభై శాతం జరిగే తతంగం. యుహా పకోటిలో ఒక్కటి మాత్రం బుద్ధిగా "సారి రాంగ్ నెంబర్" అంటూ పెట్టేయడం రుగు తుంది.

లోక సంగీతం

దూరంగా ప్రాకే రాగాన్ని
నీ చెవి వద్ద కీడుస్తాను విను
ఏం వినిపిస్తుందో!

ఈ సంగీతంలో ధ్వనించే సవగీతం
మా నెత్తురు చుక్కలతో రాసినది
అది

తరతరం
సాంప్రదాయ సంగీతం కాదు
నేటి వేడిగాలి

బాధామయ గీతం
నీ కింకా వినిపించ లేదా!

రోడ్డు పక్క చెత్తకుండీల కుక్కల
ఆ కుక్కలతో కుస్తీ పడుతున్న
జాతీయుని చప్పుడు

కుష్టులోగి దేహమంతా అట్టయగట్ట
వ్రేళ్ళు ఊడిపోయి
క్రిమి కీటకాలను
అదిలిస్తున్న చప్పుడు
వ్రేళ్ళ చప్పుడు
వేళ్ళను పేగులపై
సంగీతం మీటుతున్న
మురికివాడల చప్పుడు

పొలంలోని మట్టిబెద్దల లోంచి
పుట్టిన రైతు

చెమటనీ
రక్తాన్నీ కేలి చేస్తున్న అధికారపు
చప్పుడు

వేళ్ళల రోగిష్టి దేహాల రసితో
పారుతున్న 'సమైక్యతా' చప్పుడు
'దేశవాళి' బిక్ష గాడు నడివీధితో
నృత్యం చేస్తున్న చప్పుడు

మా 'కర్దరు బాబు'ల
ఎగిరేస్తున్న 'ప్రజాస్వామ్య' బావుటాలు
ఆ బావుటాలు వొడుపుతున్న
సిద్ధాంతాలు సుధా బిందువులు
'మూడు కోతుల' ముష్టి యుద్ధాలు
వాటి రక్తపు చేరులు
గంగ యమున సరస్వతులు

నాదేశమా!
నిన్ను నడివీధితో తాకట్టు బెడుతుంటే
బ్యాగ్రౌండ్ జాజ్ మ్యూజిక్ పలుకు
తున్న సామ్రాజ్యవాదులు

ఈ బడాచోర్ల చదరంగంలో
నీ మట్టిని మనుషులను
హారాజ్ పాడుతున్న
రాగం
రాగపు నొక్కుల ధ్వని
నీ కిప్పడై నా వినిపించిందా ?

సంకె

చెప్పమక" అంటూ అనుమానం వెలుబుచ్చాడు.
ఇహ లాభం లేదని బొటన వేలు వైకిలేసి యింటి
కిప్పుడిచి చూపించాను.

అప్పుడు వేణు నాకేసి చూసిన చూపును
యిప్పటికీ మరచి పోలేక న్నాను. ప్రతి మనిషి
లోనూ మరో మనిషుంటాడని ఎందుకన్నారో
అప్పుడద్ద మైంది నాకు. యిది వరకెన్నడు అగు
పించనంత భిన్నంగా ఉన్నాడా తుణులో
వేణు.

"ఇంతకీ నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?" అడిగాను.

"ముందు నీ విషయాం చెప్పు" అన్నాడు.

"ఈ జీవితంలో C.A ముగించి పెళ్ళంటూ
చేసుకోవడం జరిగితే సరళనే చేసుకోవాలనుంది.
మర....ఈ విషయంతో నీ పూర్తి సహకారం
వుంటుందని ఆశిస్తాను" అన్నాను.

పశుకుని వింటున్న వాడు మారు మాట్లాడ
కుండా కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

"ఏమంటావు గురూ" అంటూ రెట్టించాను.

"రేపు చెబుతాను" అంటూ అటు తిరిగి
పడుకున్నాడు.

రేపు అంటే యింకా కొన్ని గంటలు
తరువాత రాబోతుంది. ఆ రేపుకు ఇరవై
నాలుగంటలు వయసు. అబ్బో బోలేడు మైం
పుందని ధీమాగా పశుకున్న నాకు ఆ రేపు
జీవితాన్ని మార్చగలదనీ, అంతా తారుమారు
చేయగలదనీ ఏమీ తెలుసు? ఆ రోజు ఉదయం
నాకంటే ముందుగా నిద్రలేచి నన్ను లేపి
వెళ్ళి వస్తానని చెప్పి వెళ్ళడం, మగతగా నేను
తలూపడం. యిప్పటికీ నాకు గుర్తే.

అంతే ఆ తర్వాత ఓ నెలరోజుల పరకు
మనిషి జాడే లేదు. వాళ్ళ బంధువుల యింటికి
వెళ్ళి వాకబు చేశాను. యింటి నుంచి ఉన్న
పకాన రమ్మని ఉత్తరం వచ్చిందని చెప్పి
చెళ్ళాడట. ఎందుకో వాళ్ళ సమాఖానం
సంతృప్తి పర్చలేదు.

అప్పుడనిపించి వేణుతో నా ప్రవచనం
ఎంతనిండి పోయివుందో - ఏమీతోచక యింటి
కొచ్చి ఎప్పుడో చదివి మధ్యలో ఆపివేసిన జేమ్స్
జాయిస్ నవల "యులిసిస్" శీసుకుని తిరిగి చద
వడం మొదలు పెట్టాను. నాలుగు రోజుల తరు
వాత ఓ సాయంత్రం హతాత్తుగా వచ్చాడు.
హోయ్ అన్న పురుపులాంటి పిలుపుకు పుస్త
కంలోంచి తలెత్తిన నేను అలాగే చూస్తుండి
పోయాను. ముగిసిలో చాలా మార్పులో
చ్చాయి. కాస్త హుందా తనం, అదో తరహా
గంభీరత, ముఖంలో కొత్త వర్ణను.

"ఏంటి? అలా చూస్తున్నావ్?" అంటూనే
"సారీ శేఖర్ ఈ విషయంలో నువ్వు నన్ను
ఎక్స్ క్యూస్ చెయ్యాలి"

"ఏ విషయంలో?"

"మరోలా అనుకోనంటే చెప్తాను"

"అనుకుంటాను అంటే యిహా జీవితాంతం
చెప్పవా? నువ్వు చెప్పకుంటే దాగే విషయమ
యితే ఏమంత పెద్ద సంగతి కాదన్నమాట."

"అబ్బబ్బ చంపకు మాన్, అది గో ఆలా

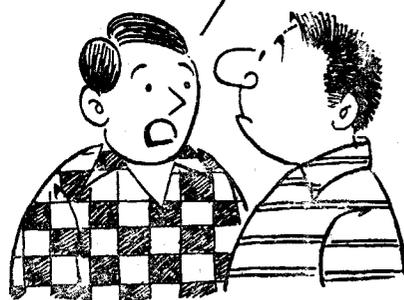
చూడకు. నీ ఒక్కడికే కాదు ఎవరికీ చెప్పకుండు. అసలు లైం అంటూ వుంటే గదా. వెడ్డింగ్ కార్డులు కొట్టించుకో కుండా వెళ్ళి చేసుకుంటానని కలలో కూడా అనుకోకుండు. నా వెళ్ళి రంగరంగ వైభవంగా వుండు కుందని ఎవడో జ్యోతిష్యుడు చెప్పాడు. యిప్పుడు వాణ్ణి పట్టుకువాయింఛాలి - అలా చూడకు అని ముందే చెప్పానా - మిగతా విషయాలు తీరిగ్గా చెబుతాను. నా వెళ్ళి నీవు లేకుండా జరిగిపోయినందుకు నేను చాలా బాధ పడుతున్నాను. మాట్లాడుకుంటూ పోతే గాలా విషయాల్లోస్తాయి అవతల సస్టేషోకి తీర్చుకోవాలి. కాంతి యేటరు కొచ్చెయ్ మా మిసెస్ ని అక్కడే వచయం చేస్తాను ఒకే త్వరగా తయారవు మరి. మర్చిపోయేవు పోతే ఈ రోజు రేపు కాదు." అంటూ వదిలంత వేగంగా వెళ్ళిపోయాడు.

వాడు వెళ్ళిన వేచే చూస్తూ వాడు ప్రిం రాంట్లో విజా విజాలు కేరీ మేసుకుంటున్నాను. సరిగ్గా అప్పుడు వచ్చింది నా ముందు గ్లాస్ వడి కళ్ళున హాటిపోయింది ఆ చోటన చప్పలలో కొన్ని కొత్త చేదువిజాలు మ్మరించాయి గాలా అందమయిన గ్లాసు వడి హాటిపోయింది అనుకుంటూ వైకి చూపిన వాకు నీళ్ళు

Ramakrishna

ఆయన ప్రైవేట్ కంపెనీ ప్రాఫులుటరు. సంవత్సరం సంవత్సరం మోఖి లాభాలు సంపాదిస్తున్నాడు!

కళ్ళతో సరళ కనిపించింది.

"మన జీవితమే మనల్ని భయపెళ్ళే భయం కర యంత్రం" అన్న వేణు యిప్పుడు ఎక్కడున్నాడో తెలీదు. ఈ అరవై ఏళ్ళ జీవితంలో కళ్ళు మూసుకుని నెమరు వేసుకునేందుకు ఏ జీయని ఊణాలయినా వున్నాయంటే అక్కాను

వగలినప్పటి ఊణాలే-ఆ చప్పలు వెనుక, నా తొలి, మరియు చివరి ప్రేమణాలూకు స్మృతులు నా ఒక్కడి వరకే అయినా మధురమయిన సుడియలు. అవి కళ్ళముందు కదులుతాయి. కానీ యిప్పటికీ నా గుండెను రంపపు కోత కోసే విషయం నా యింటికి రెంజో వీధిలో "క మారి సరళా కిడ్స్ హోమ్" అన్న అక్షరాల బోర్డు.

గౌరవ ప్రజా వైద్యశాల ఫోన్ : 53737

డాక్టర్ సుంకు బలరామ్

L.A.M. & S. (మదనపల్లి డాక్టర్)

డాక్టర్ జయసూర్యమూర్తి, రామకోటి, హైదరాబాద్-500 001

మా క్యాంపుల వివరములు

1. 16వ తేదీ ఒంగోలు :	నర్సింగ్ హోమ్, తాతాబిల్డింగ్స్, బొట్టి శ్రీరాములు విగ్రహం వద్ద ఉమ్మడి 7 30 నుండి ఉమ్మడి 9 30	
15వ తేదీ గుంటూరు :	కన్యకావర మెళ్ళవీ ఆలయములో	ఉమ్మడి 8 గం నుండి మమ్మడి 2 గం
15వ తేదీ విజయవాడ :	శ్రీ బృందావన్ లాడ్జిలో	సామ్మడి 5 గం నుండి రామ్మడి 8 గం
25వ తేదీ గుడివాడ :	జిల్లా పరిషత్ బంగళాలో	ఉమ్మడి 8 గం నుండి మమ్మడి 12 గం
25వ తేదీ ఏలూరు :	శ్రీ ఆంజనేయస్వామి ధర్మశాల	మమ్మడి 1 గం నుండి 2-30 గం
25వ తేదీ రాజమండ్రి :	హోటల్ అప్పర	సామ్మడి 6 గం నుండి రామ్మడి 9 గం
9వ తేదీ విశాఖపట్నం :	హోటల్ వనోదరము	ఉమ్మడి 10 గం నుండి మమ్మడి 2 గం
4వ తేదీ తిరుపతి :	మయూలా లాడ్జి	ఉమ్మడి 8 గం నుండి మమ్మడి 12 గం
10వ తేదీ చిలకలూరిపేట :	గంగాభవన్ లాడ్జి	మమ్మడి 1 గం నుండి మమ్మడి 3 గం
25వ తేదీ నర్సరావుపేట :	శ్రీనివాసాలాడ్జి	సామ్మడి 3 గం నుండి రామ్మడి 6 గం
14వ తేదీ ఆనంతపురం :	బృందావన్ లాడ్జి	ఉమ్మడి 8 గం నుండి మమ్మడి 12 గం
15వ తేదీ తిరుపతి :	హోటల్ విక్రం	ఉమ్మడి 8 గం నుండి మమ్మడి 12 గం
15వ తేదీ పలమనేరు :	ఆర్. అండ్ బి. ట్రావెలర్సు బంగళా	సామ్మడి 4 గం నుండి 6 గం

N, B, :- ప్రతి నెం తేదీ 1, 2, 3, 4, 10, 14, 15, 25, మినహా మిగతా తేదీలలో డాక్టర్ గారు హైదరాబాద్ లో వుంటారు.